

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

от 22 август 2018 година

относно прегледа на пруденциалната уредба на инвестиционните посредници

(CON/2018/36)

(2018/C 378/04)

Въведение и правно основание

На 26 и 29 януари 2018 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) получи искания съответно от Европейския парламент и от Съвета на Европейския съюз за становище относно предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 1093/2010 и относно предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2013/36/ЕС и 2014/65/ЕС⁽¹⁾ (наричани по-долу поотделно „предложеният регламент“ и „предложената директива“, а заедно – „предложените актове“).

ЕЦБ е компетентна да даде становище на основание член 127, параграф 4 и член 282, параграф 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като предложените актове съдържат разпоредби, засягащи задачите на ЕЦБ относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, съгласно член 127, параграф 6 от Договора и член 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета⁽²⁾, и приноса на Европейската система на централните банки за гладкото провеждане на следваните от компетентните органи политики, свързани със стабилността на финансовата система, както е посочено в член 127, параграф 5 от Договора. Управителният съвет прие настоящото становище съгласно член 17.5, първо изречение от Процедурния правилник на Европейската централна банка.

Общи забележки

ЕЦБ подкрепя целта на предложените актове за създаване на рамка за пруденциален надзор, която е по-адаптирана към рисковете и бизнес моделите на различните видове инвестиционни посредници.

Макар че като цяло ЕЦБ подкрепя целта системно значимите инвестиционни посредници да се подчиняват на същите пруденциални правила, на които се подчиняват и кредитните институции, предложените актове следва да бъдат внимателно оценени, за да се избегнат нежелани последици за други правни актове на Съюза поради промяната в определението за кредитни институции. В настоящото становище са изтъкнати по-специално някои последици за статистическия режим. Те обаче не се ограничават до правната уредба на статистиката.

Понастоящем само кредитните институции могат да бъдат допустими контрагенти за операциите по паричната политика на Евросистемата⁽³⁾. Възможните последици от включването на инвестиционни посредници от клас 1 в определението за кредитна институция следва да бъдат внимателно оценени от ЕЦБ.

1. Класификация на инвестиционните посредници като кредитни институции

Комисията предлага три класа инвестиционни посредници: i) инвестиционни посредници, чиято стопанска дейност е търгуване за собствена сметка и/или поемане на емисия на финансови инструменти, и/или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение⁽⁴⁾, когато общата стойност на активите на посредника надхвърля 30 милиарда евро, или инвестиционни посредници, които са част от група предприятия, които извършват тези дейности, с общ размер на активите, надхвърлящ 30 милиарда евро⁽⁵⁾ (посредници от клас 1); ii) инвестиционни посредници, които са достигнали определени прагове⁽⁶⁾ (посредници от клас 2); и iii) всички

⁽¹⁾ COM(2017) 790 final и COM(2017) 791 final.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

⁽³⁾ Вж. член 55 от Насоки (ЕС) 2015/510 на Европейската централна банка от 19 декември 2014 г. относно прилагането на рамката на паричната политика на Евросистемата (ЕЦБ/2014/60) (ОВ L 91, 2.4.2015 г., стр. 3).

⁽⁴⁾ Услуги съгласно Приложение I, раздел А, точки 3 и 6 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349), които включват поемане на емисия и/или пласиране на инструменти на базата на твърд ангажимент.

⁽⁵⁾ Когато предприятието има обща стойност на активите под 30 милиарда евро на индивидуално ниво, но е част от група, чиято комбинирана обща стойност на активите надхвърля 30 милиарда евро (т.е. комбинирана обща стойност на активите на субектите в рамките на групата, които предоставят съответните услуги и имат самостоятелно обща стойност на активите под 30 милиарда евро), всяко предприятие в рамките на групата, предоставящо съответните услуги, ще бъде кредитна институция; или когато обща стойност на активите на всички предприятия в групата като цяло, извършващи съответните услуги, надхвърля 30 милиарда евро (т.е. предприятието майка и дъщерни предприятия), консолидиращият надзорен орган, като се консултира с колегиата, може да реши да класифицира едно или повече предприятия в тази група с обща стойност на активите под 30 милиарда евро на индивидуално ниво като кредитна институция с оглед на потенциалната опасност от заобикаляне на изискванията и потенциалните рискове за финансовата стабилност на Съюза.

⁽⁶⁾ Вж. член 12 от предложения регламент.

останали инвестиционни посредници (посредници от клас 3). Посредниците от клас 1 са класифицирани като кредитни институции и като такива се уреждат от Директива 2013/36/ЕС⁽¹⁾ и Регламент (ЕС) № 575/2013⁽²⁾. В резултат на това по силата на този си статут на кредитни институции по смисъла на член 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 посредниците от клас 1 следва да бъдат поднадзорни на ЕЦБ в рамките на Единния надзорен механизъм⁽³⁾.

Тъй като в Регламент (ЕС) № 1024/2013 изрично се посочва, че на ЕЦБ не се възлагат никакви други задачи по надзора, от правна гледна точка се приема, че алтернативното средство, с което да се гарантира, че ЕЦБ осъществява надзор върху посредниците от клас 1, е можело да бъде изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2013, с което на ЕЦБ да се възложат конкретни задачи във връзка с пруденциалния надзор върху посредниците от клас 1. От гледна точка на въздействието върху надзорните правомощия на ЕЦБ си струва да се напомни, че броят на посредниците от клас 1 е ограничен и съществува припокриване на услугите, предоставяни от кредитните институции и посредниците от клас 1. Ето защо въздействието на предложението регламент върху ЕЦБ изглежда незначително⁽⁴⁾.

Съгласно предложението регламент критериите, според които инвестиционен посредник ще се счита за кредитна институция по смисъла на член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013⁽⁵⁾, имат за цел да обхванат системни инвестиционни посредници с обща стойност на активите над определени прагове.

ЕЦБ приветства това предложение предвид това, че посредниците, които отговарят на тези критерии, могат да са източник на завишени рискове за финансовата стабилност, както и на завишен риск от ефекти на преноса върху други кредитни институции поради размера и взаимносвързаността им и поради излагането им на значителен кредитен риск от контрагента и на пазарен риск при позициите, които те откриват за собствена сметка. Като цяло с предложеното разграничение се осигурява прилагането на предпазиви и непротиворечиви надзорни стандарти, за да се гарантира равнопоставеност за институциите, подобни на кредитните институции. Без да се засяга обаче съществуващата отговорност на националните компетентни органи за надзора върху клонове на кредитни институции в трети държави, предложението регламент следва да поясни как ще се изчисляват активите, включително активите на клоновете в Съюза на групи от трети държави и активите на дъщерните предприятия в трети държави на предприятия от Съюза, произтичащи от техния консолидиран баланс.

Освен това, имайки предвид, че общите активи не са единствената мярка за определяне на системната значимост на инвестиционните посредници, се предлага прагът на общите активи да бъде допълнен с други критерии, включително например критерий за приходи, значимост на осъществяваната в различни юрисдикции дейност или взаимносвързаност. Би било желателно тези критерии да се хармонизират във възможно най-голяма степен с критериите за значимост, посочени в Регламент (ЕС) № 1024/2013, като се отчита и препоръката на Европейския банков орган (ЕБО)⁽⁶⁾. Във връзка с това, за да се гарантира, че предложеният режим постига целите си и не води до прекомерни нежелани последици, като например регулаторен арбитраж, след като се натрупа повече опит в резултат от прилагането му, може да е уместно да се прецизират тези критерии въз основа на използваната методология за оценяване на системния риск, произтичащ от инвестиционните посредници.

Съгласно Директива 2013/36/ЕС държавите членки трябва да осигурят, че компетентният орган за лицензиране на кредитните институции се консултира с компетентния орган за надзор върху инвестиционните посредници, ако съответният инвестиционен посредник се контролира от същите физически или юридически лица, които контролират кредитната институция⁽⁷⁾. Поради това в предложената директива следва да се поясни, че консултация е необходима и когато инвестиционният посредник е прекласифициран като кредитна институция⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽³⁾ Вж. съображение 33 от предложението регламент и страница 26 от работен документ на службите на Комисията „Преглед на рамката за пруденциален надзор върху инвестиционните посредници“ [“Review of the prudential framework for investment firms”], съпровождащ предложените актове (SWD(2017) 481 final).

⁽⁴⁾ Вж. третия абзац на стр. 2 от обяснителния меморандум към предложението регламент.

⁽⁵⁾ Вж. член 60 от предложението регламент.

⁽⁶⁾ Вж. Становище на Европейския банков орган в отговор на допитване на Европейската комисия относно инвестиционните посредници (ЕВА/Ор/2017/11) от 29 септември 2017 г. Препоръка 4 посочва, че за да определи посредници от клас 1, ЕБО следва да разработи регулаторни технически стандарти от ниво 2, предназначени за извършване на това определяне, вземайки предвид особеностите на инвестиционните посредници.

⁽⁷⁾ Вж. член 16, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС.

⁽⁸⁾ Вж. предложеното изменение на член 57, параграф 6а (нов) от предложената директива.

На 23 ноември 2016 г. Комисията публикува предложение за директива за изменение на Директива 2013/36/ЕС⁽¹⁾, по което беше проведена консултация с ЕЦБ. Съгласно предложението, когато са изпълнени определени условия, кредитните институции и инвестиционните посредници от трети държави са длъжни да учредят предприятие майка в ЕС, което ще консолидира всичките им активи в Съюза⁽²⁾. ЕЦБ отново подчертава силната си подкрепа за предложението за междинно предприятие майка в ЕС, въведено от Комисията като част от измененията на Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013⁽³⁾. Предложеното изменение на определението на „институции“ в предложения регламент не следва да изключва инвестиционните посредници от изискването да учредят междинно предприятие майка в ЕС.

2. Лицензиране на определени инвестиционни посредници като кредитни институции

Съгласно предложената директива правомощието за лицензирането на инвестиционните посредници, които попадат в определението за кредитна институция, е възложено на компетентния орган за лицензиране на кредитни институции съгласно Директива 2013/36/ЕС⁽⁴⁾. Компетентните органи за надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници следва да бъдат задължени да си сътрудничат, особено за да се гарантира, че при достигане на праговете съгласно предложения регламент инвестиционните посредници своевременно подават заявления за издаване на лиценз на кредитна институция и надзорът може да бъде поет плавно от банковия надзорен орган⁽⁵⁾.

Въпреки че съгласно предложената директива инвестиционните посредници, които могат да бъдат класифицирани като кредитни институции, трябва да получат лиценз на кредитна институция, е необходимо пояснение за това какво се случва след предоставянето на този лиценз⁽⁶⁾. Предложената директива също така следва да изясни последиците за инвестиционния посредник, който е достигнал прага, но извършва дейност без съответен лиценз за продължителен период от време, като впоследствие заявлението му за лиценз е отхвърлено от компетентния орган. В този случай може да възникне въпросът кой е компетентният орган, който ще санкционира инвестиционния посредник за извършване на дейност като кредитна институция без лиценз — дали това ще бъде компетентният орган за надзор върху инвестиционните посредници или компетентният орган за надзор върху кредитните институции. Освен това предложената директива следва допълнително да посочи, че на инвестиционните посредници, които отговарят на определението за кредитни институции независимо в коя част на определението попада тяхната дейност, се разрешава да извършват единствено традиционните банкови дейности (например приемане на депозити от обществеността или предоставяне на кредити) след получаване на лиценз за извършване на всички банкови дейности⁽⁷⁾. Поради това до предоставянето на такъв лиценз тези субекти следва да извършват единствено дейности, за които са получили лиценз като инвестиционен посредник.

3. Последици за статистиката

ЕЦБ отбелязва, че е важно да се осигурят висока степен на последователност и хармонизирани методологии за статистическите понятия и определения в законодателството на Съюза и между законодателството на Съюза в областта на статистиката и международните статистически стандарти, по-специално Системата от национални сметки, приета от Статистическата комисия на ООН⁽⁸⁾. Поради тази причина ЕЦБ вече е имала възможност да приветства факта, че определението на подсектор „Парично-финансови институции“ (ПФИ) в Европейската система от сметки 2010 (ЕСС 2010)⁽⁹⁾ следва определението на ЕЦБ⁽¹⁰⁾, към което изрично препраща⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, смесените финансови холдинги, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Предложение за нов член 21б в Директива 2013/36/ЕС. Вж. също параграф 1.6 от Становище на Европейската централна банка от 8 ноември 2017 г. относно измененията в рамката на Съюза за капиталовите изисквания на кредитните институции и инвестиционните посредници (CON/2017/46) (ОВ С 34, 31.1.2018 г., стр. 5). Всички становища на ЕЦБ са публикувани на уебсайта на ЕЦБ www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Вж. също параграф 1.6 от Становище CON/2017/46.

⁽⁴⁾ Във връзка с това следва да се отбележи, че съгласно член 16, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС компетентният надзорен орган за кредитните институции се консултира с компетентния орган, отговарящ за надзора върху инвестиционните посредници, преди да издаде лиценз на кредитна институция.

⁽⁵⁾ Вж. предложеното изменение на член 5, параграф 2 от предложената директива.

⁽⁶⁾ Вж. също съображение 38 от Директива 2014/65/ЕС, което гласи: „Кредитните институции, които имат разрешение съгласно Директива 2013/36/ЕС, не следва да се нуждаят от друг лиценз съгласно настоящата директива за предоставянето на инвестиционни услуги или за извършването на инвестиционни дейности. Когато кредитна институция реши да предоставя инвестиционни услуги или да извършва инвестиционни дейности, компетентните органи следва да проверят преди даването на лиценз съгласно Директива 2013/36/ЕС дали тя отговаря на съответните разпоредби на настоящата директива.“

⁽⁷⁾ Вж. предложеното изменение на член 57, параграф 6 от предложената директива.

⁽⁸⁾ Вж. Европейска комисия, Международен валутен фонд, Организация за икономическо сътрудничество и развитие, Организация на обединените нации, Световна банка, Система от национални сметки 2008 (Ню Йорк, 2009 г.), достъпно на уебсайта: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ ЕСС 2010 е Европейската система от сметки, установена с Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Вж. член 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1071/2013 на Европейската централна банка от 24 септември 2013 г. относно баланса на сектор „Парично-финансови институции“ (преработен текст) (ЕЦБ/2013/33) (ОВ L 297, 7.11.2013 г., стр. 1).

⁽¹¹⁾ Вж. параграф 6 от Становище на Европейската централна банка от 19 май 2011 г. относно предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (CON/2011/44) (ОВ С 203, 9.7.2011 г., стр. 3).

Освен това някои статистически регламенти на ЕЦБ определят съвкупността от отчетни единици чрез пряко препращане към определението на ПФИ в Регламент (ЕС) № 1071/2013 ⁽¹⁾, чрез използване на подсектора „Депозитни институции без централната банка“ (подсектор S.122 от ЕСС 2010) или чрез използване на понятието „кредитни институции“, определено в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 ⁽²⁾.

С предложението регламент в определението за кредитна институция ще се включат посредниците, които попадат в подсектор „Други финансови посредници без застрахователните (осигурителните) дружества и пенсионните фондове“ (подсектор S.125 от ЕСС 2010), доколкото се занимават основно с финансово посредничество, различно от приемане на депозити (или близки заместители на депозити). Този подсектор обаче не попада в обхвата на определението за ПФИ в законодателството на Съюза. Ето защо, ако посредници от клас 1 бъдат класифицирани като кредитни институции, ще се получи несъответствие в общите стандарти, определения и класификации, които са от значение за установеното в законодателството на Съюза статистическото третиране на финансовите предприятия, което ще трябва да бъде отстранено.

4. Макропруденциална перспектива за инвестиционните посредници

Предложените актове не отчитат препоръките на ЕБО относно необходимостта от макропруденциална перспектива за инвестиционните посредници ⁽³⁾. При евентуален бъдещ преглед на критериите за определяне на системни инвестиционни посредници може също така да се обмисли дали не биха могли да се разработят макропруденциални инструменти с оглед на отстраняването на специфичните рискове, на които по-малките инвестиционни посредници могат да изложат финансовата стабилност. Например по-малките инвестиционни посредници, които са значими пазарни участници, имат трансгранична дейност или са свързани с кредитни институции, могат да бъдат фактори, които засилват шоките.

5. Предоставяне на услуги от посредници от трети държави

Що се отнася до предложението на Комисията за укрепване и допълнително хармонизиране на законодателството на Съюза, приложимо към клоновете на инвестиционните посредници от трети държави ⁽⁴⁾, законодателят на Съюза би могъл да разгледа възможността за прилагане на хармонизирани правила по отношение на всички клонове, включително предоставящите услуги на професионални клиенти и допустими контрагенти, за да се гарантира повсеместното отстраняване на съществените рискове в целия Съюз и да се избегне регулаторният арбитраж. Във връзка с това предложените актове отчитат, че кредитните институции и инвестиционните посредници са качествено различни институции с различни основни бизнес модели, но с известно припокриване на услугите, които могат да предоставят ⁽⁵⁾. В този контекст може да се помисли още по възможностите за регулаторен арбитраж, например във връзка с режима на клоновете на кредитни институции от трети държави, който следва да бъде съвместим с предложението режим на клоновете на инвестиционни посредници от трети държави и следователно също да бъде по-добре хармонизиран на равнището на Съюза.

Предложеният регламент укрепва установения в Регламент (ЕС) № 600/2014 ⁽⁶⁾ режим на предоставяне на услуги и извършване на дейности от инвестиционни посредници от трети държави, след като е взето решение за еквивалентност. Еквивалентността на регулаторните режими на трети държави се използва в различни области на правото на Съюза и във връзка с тези подходи може да се обмисли въвеждането на съгласуваност и допълнителни подобрения. В същото

⁽¹⁾ Вж. например Регламент (ЕС) № 1011/2012 на Европейската централна банка от 17 октомври 2012 г. относно статистически данни за държани ценни книжа (ЕЦБ/2012/24) (ОВ L 305, 1.11.2012 г., стр. 6); Регламент (ЕС) № 1072/2013 на Европейската централна банка от 24 септември 2013 г. относно статистиката на лихвените проценти, прилагани от парично-финансовите институции (ЕЦБ/2013/34) (ОВ L 297, 7.11.2013 г., стр. 51); Регламент (ЕС) № 1333/2014 на Европейската централна банка от 26 ноември 2014 г. относно статистиката на паричните пазари (ЕЦБ/2014/48) (ОВ L 359, 16.12.2014 г., стр. 97).

⁽²⁾ Вж. член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/867 на Европейската централна банка от 18 май 2016 г. относно събирането на подробни данни за кредитите и кредитния риск (ЕЦБ/2016/13) (ОВ L 144, 1.6.2016 г., стр. 44).

⁽³⁾ Вж. Становище на Европейския банков орган в отговор на допитване на Европейската комисия относно инвестиционните посредници (ЕВА/Ор/2017/11) от 29 септември 2017 г. Препоръка 60 от това становище посочва, че новият пруденциален режим за инвестиционните посредници следва да включва макропруденциална перспектива. В това отношение следва да бъде изтъкната важността от смекчаване на натрупването и материализирането на системни рискове с оглед на определянето на това дали да се разработват подходящи макропруденциални инструменти, чиято цел е да се отстраняват тези рискове. Препоръка 61 посочва, че е нужен подробен анализ, с който се преценява потенциалното системно въздействие на трите класа инвестиционни посредници. Във връзка с това следва да се обмисли дали макропруденциалната перспектива трябва да бъде съобразена със спецификите на бизнес моделите на инвестиционните посредници. Вж. също Документ за обсъждане на ЕБО „Проектиране на нов пруденциален режим за инвестиционните посредници“ [“Designing a new prudential regime for investment firms”] (ЕВА/ДР/2016/02) от 4 ноември 2016 г.

⁽⁴⁾ Вж. член 58, параграф 3 от предложената директива, с който се предлага изменение на член 41 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

⁽⁵⁾ Вж. страница 2 от обяснителния меморандум към предложената директива и страница 2 от обяснителния меморандум към предложението регламент.

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84).

време законодателят на Съюза би могъл да помисли дали не следва да се ограничи режимът на еквивалентност съгласно Регламент (ЕС) № 600/2014 (например чрез ограничаването му до предоставянето на инвестиционни консултации и предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти на професионални клиенти и допустими контрагенти без безусловно и неотменимо задължение). Също така може да се обмисли дали държавите членки следва да продължават да регулират инвестиционните услуги, предоставяни от нееквивалентни инвестиционни посредници от трети държави, както е съгласно настоящия режим за инвестиционни посредници от трети държави, тъй като държавите членки и националните надзорни органи не могат едностранно да отстраняват системните рискове, породени например от някои големи посредници, извършващи трансгранична дейност отвъд обхвата на националните юрисдикции. Една от възможностите за осигуряване на равнопоставеност е нееквивалентните посредници от трети държави да трябва да установят с течение на времето клон (или дъщерно предприятие) в Съюза, за да предоставят инвестиционни услуги в Съюза.

6. Съгласуване

- 6.1. Взаимодействието между предложените актове и Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде внимателно оценено, за да се избегнат нежелани последици поради промяната в определението за кредитни институции. Предложението не засяга обхвата на консолидацията по Регламент (ЕС) № 575/2013 или изискването инвестиционните посредници, които са собственици на субекти от банкова група или които са дъщерни предприятия на субекти от банкова група, да бъдат включени в обхвата на тази консолидация. Допълнителните изменения на предложените актове следва да бъдат внимателно обмислени с цел поддържане обхвата на консолидация по Регламент (ЕС) № 575/2013. Аналогично, следва да се осигури съгласуваност между предложените актове и някои изменения на Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013, които се очаква да влезнат в сила през следващите месеци.
- 6.2. Предложената директива предвижда компетентните органи и всички лица, свързани с тези органи, да бъдат обвързани от задължение за професионална тайна⁽¹⁾. Формулировката на съответните разпоредби на предложената директива се различава от редакцията на разпоредбите за професионална тайна в Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾. С предложението следва да се цели да се постигне съгласувана формулировка в различните секторни актове на правото на Съюза, така че да се хармонизира, където е уместно, обхватът на задълженията за професионална тайна.
- 6.3. Предлага се да се избягва повторното възпроизвеждане на съществуващи определения. Например понятието „контролна функция на ръководния орган“ е определено както в Директива 2013/36/ЕС, така и в предложената директива.

Съставено във Франкфурт на Майн на 22 август 2018 година.

Председател на ЕЦБ

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Вж. член 13 от предложената директива.

⁽²⁾ Вж. член 53 от Директива 2013/36/ЕС и член 76 от Директива 2014/65/ЕС.